

Misna slavlja i župni oglasi

<i>Ponedj. 6. lipnja</i>	18.30 + Marijan Puškarić (8. dan); Marica Modoran
<i>Utorak, 7. lipnja</i>	18.30 + Karlo Francetić 20.00 VOJNOVAC: Završetak pobožnost Sv. Anti (13. utorak)
<i>Srijeda, 8. lipnja</i>	18.30 Na čast Sv. Josipu; + Mladen Bokulić
<i>Četvrt., 9. lipnja</i>	18.30 Po nakani (al)
<i>Petak, 10. lipnja</i>	18.30 + ob. Mihaljević i Krmpotić
<i>Subota, 11. lipnja</i>	18.30 + Joso Sudarić
<i>12. lipnja - 11. NKG DAN GOSPODNJI</i>	10 SVETIŠTE: Misa za narod - Podjele Sv. Krizme 12 CEROVNIK: Po nakani (al)

1. ŽUPNA KATEHEZA - održava se još ovog tjedan prema rasporedu u 18 sati.
2. KRUNICA u obitelji – pozovite obitelji na molitvu krunice s vama i za vas u obitelji.
3. MEĐUDEKANATSKI susret svećenika Ogulinskog, Slunjskog i Udbinskog dekanata održat će se u Generalskom Stolu, u ponedjeljak 6. lipnja 2016.
4. SUSRET MINISTRANATA naše G-S biskupije biti će u Og 2 - Kućinići 16. lipnja.

5. RODITELJE KRIZMANIKA pozivam na susret u nedjelju, 5. lipnja u 10 h.
- KRIZMANICI - u ponedjeljak, 6. lipnja u 19 h imaju katehezu i pripremu za krizmu.
- UREĐENJE SVETIŠTA - biti će u utorak, 7. lipnja u 19 sati. Pozivam roditelje i krizmanike neka donesu alat za košnju i kupljenje trave (očevi i krizmanici) te sredstva za čišćenje u Svetištu (majke i krizmanice).
- KRIZMANICI i BISKUPOV DELEGAT - imaju susret u četvrtak, 9. lipnja u 19 h. Poslije susreta je ispovijed za krizmanike, roditelje i kumove koji su u okolnim župama.

6. SV. KRIZMU – slavimo u Svetištu u nedjelju, 12. lipnja u 10 sati sa 34 krizmanika, vjeroučenika 8. i 7. razreda. Molim roditelje, članove i obitelji neka poštuju dogovoreni protokol kako u procesiji tako i u Svetištu za vrijeme misnog slavlje.

7. DAR ZA OBNOVU CRKVE – pozivam župljane na dar godišnjeg priloga za crkvu.

8. MONOGRAFIJA CEROVNIK - Župa Cerovnik priprema se izdati monografiju pod nazivom "Cerovnik - Mjesto i župa" koja će na preko 300 stranica sa stotinjak fotografija prikazati povijest mjesta čiji se tragovi života naziru još prije četiri tisuće godine. Pisac knjige je prof. Franje Puškarić. Cijena u pretplati je 100 kuna, a poslije izdanja biti će oko 150 kuna. Knjigu možete pretplatiti kod gđe Josipe Jandrić, tajnice i mežnarice Cerovnika.

Mons. mr. Tomislav Rogić novoimenovani šibenski biskup

Papa Franjo prihvatio je odreknuće od službe mons. Ante Ivasa na pastoralnom služenju šibenskoj biskupiji u skladu s kanonom 401 § 1 Zakonika kanonskoga prava te je 3. lipnja 2016. godine na svetkovinu Presvetog Srca Isusova za novog šibenskog biskupa imenovao mons. Tomislava Rogića, dosadašnjeg župnika i dekana na Udbini, priopćio je apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj nadbiskup Alessandro D'Errico. Mons. Tomislav Rogić rođen je 8. studenoga 1965. u Senju, današnja Gospičko-senjska biskupija, u obitelji Ivana i Marice Rogić. Osnovnu

školu pohađao je u Senju. Maturirao je na klasičnoj gimnaziji u Sjemeništu Zmajević u Zadru (1980.-1984.). Teologiju je studirao u Rijeci, a završnu godinu teološkog studija pohađao je u Zagrebu (1985.-1991.) Diplomirao je 1991. na temu "Kralj Šaul pomazanik i odbačenik Božji". Za svećenika je zaređen u Rijeci 22. lipnja 1991.

Izdavač: pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije; e-mail: www.zupa-ostarije.com

	<h1>Pod Gospinim plaštom</h1> <p>OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC 047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com 5. lipnja 2016. • 10. NKG • God. VII. • br. 23 (301)</p>	
--	---	--

Mladiću, kažem ti, ustani!

Čitanje svetog Evandjelja po Luki: U ono vrijeme: Isus se uputi u grad zvani Nain. Pratile ga njegovi učenici i silan svijet. Kad se približi gradskim vratima, gle, upravo su iznosili mrtvacu, sina jedinca u majke, majke udovice. Pratio ju mnogo naroda iz grada. Kad je Gospodin ugleda, sažali mu se nad njom i reče joj: »Ne plači!« Pristupi zatim, dotače se nosila; nosioci stadoše, a on reče: »Mladiću, kažem ti, ustani!« I mrtvac se podiže i progovori, a on ga dade njegovoj majci. Sve obuze strah te slavljahu Boga govoreći: »Prorok velik usta među nama! Pohodi Bog narod svoj!« I proširi se taj glas o njemu po svoj Judeji i po svoj okolici. Riječ Gospodnja. (Lk 7, 11-17)

Pun samilosti

Dvije grupe ljudi susreću jedna drugu. Jedno veliko mnoštvo na čijem je čelu Isus. Ide prema gradskim vratima Naina, a iza njega najuži pratioci kao i silan svijet. Druga grupa ljudi kreće se u tom trenutku kroz gradska vrata i izlazi iz grada. Mnogi ljudi i na čelu nosioci s mrtvacem, koji je tada prema običaju ležao otkriven na nosiljci: jedan mladić. Iza ide zaplakana majka. Udovica, čijeg sina jedinca nose na grob, a s njime nose i svu njezinu nadu, njezinu sigurnost, njezino zbrinjavanje u starosti (u jednom svijetu, u kojem nije bilo bolesničkog osiguranja i nikakve starosne penzije). Nevolja te udovice i danas je u mnogim dijelovima svijeta žalosna stvarnost. Utješno je da ljudi nisu ostavili siromašnu udovicu samu, nego su s njom tugovali i imali sućuti za nju. Kako često kod nas ljudi moraju osamljeni ići za lijesom svoga dragog pokojnika, jer nitko ne tuguje i ne sudjeluje u boli onoga koji je ostao u tuzi. U siromašnim zemljama manje su sami.

Kad je Isus vidio udovicu "sažali se nad njom i reče joj: Ne plači!" Kako to možemo ispravno shvatiti? U grčkom originalnom tekstu Novoga zavjeta ta riječ znači: "Do u nutrinu biti potresen", da, sasvim doslovno: "do u utrobu biti zahvaćen." Radi se dakle o dubokom sudjelovanju, saučešću u boli drugoga. U hebrejskom je to još jače istaknuto. Sućut, samilost, to će biti izraženo s riječju "majčino krilo". Kao što majka suosjeća s boli svoga djeteta, takva je Isusova samilost s nevoljom ove siromašne udovice.

U Evandelju se često govori o Isusovoj sućuti. I očigledno su to mnogi ljudi tada osjetili kod Isusa: On je netko, koji potpuno sudjeluje u boli drugih, s njima osjeća, ne okreće pogled od njih. I ta Isusova samilost je jedna snaga koja mijenja. To nije bespomoćno gledanje, jeftino tješjenje. Isus ide prema nosilima. Povorka s mrtvacem zastaje. On progovara, mladić se budi i on ga dade njegovoj majci. To nije

jedino oživljavanje mrtvaca. Još su najmanje dva spomenuta u evanđeljima: Jairova kćerkica i Isusov prijatelj Lazar. Slična čuda su i tijekom svih stoljeća Crkvene povijesti predajom sačuvana.

Sada se dakako može i prigovoriti: mnogi tragični smrtni slučajevi, gdje majke gorko plaču, ili djeca za majkama. Gdje ostaje Isusova samilost? Odgovor nije jednostavan. Ali ga ima. Isusova samilost ne želi ostati sama. On nam je želi dalje dati. Ona treba biti živa u našim srcima. Gdje je živa prava sućut, istinsko sudjelovanje, tu se uprisutnjuje Isusova samilost u našem svijetu. On kao uzor uči nas pravoj sućuti, a njegov duh, Sveti Duh, stavljen nam je u srce, da možemo i sami živjeti i darivati. *Fra Jozo Župić*

Nagovor biskupa Zdenka svojim svećenicima

Međudekanatski susret, Otočac, 30. svibnja 2016.

Draga braćo svećenici!

Prije svega želim vas pozdraviti na jednom ovakvom većem skupu, jer znadem da ste mnogi bili na mojem ređenju, ali to mi nije bila dobra prigoda da se bolje vidimo i upoznamo. Prije svega zahvaljujem na bratskom prijemu kao vašega novog biskupa, što ste izrazili javno preko generalnog vikara mons. Šporčića na dan ređenja, a što sam i sâm mogao osjetiti u osobnim susretima s određenim brojem vas koje sam imao prilike susresti, što je za mene posebno ohrabrenje i radost. Sa svoje strane sam se dosta opirao da prihvatim ovu službu, ne zato što se radilo o Gospičko-senjskoj biskupiji, nego zato što se ja nisam nikako osjećao za to poslanje, a činjenica što je riječ o Gospičko-senjskoj biskupiji bila mi je olakšavajuća okolnost kod moga prihvaćanja. Govorim ovo najiskrenije.

Više novinara mi je postavilo pitanje, u smislu je li me bilo strah kada sam prihvaćao "jednu tešku biskupiju" kao što je Gospičko-senjska. Malo su me, zaista, plašili s tim. Kako biskupiju nisam poznavao, nisam znao što bi to značilo, tj. u čemu je Gospičko-senjska biskupija "teška" u usporedbi s drugim hrvatskim biskupijama. Kada sam upoznao jedan broj svećenika biskupije i barem stekao prve dojmove, osjetio sam se sretnim što mi je Providnost dodijelila da surađujem s ovim ljudima u ovoj biskupiji. I to ponavljam ljudima koji me zovu i pitaju kako mi je.

Ne vjerujem da sam samo slučajno na početku upoznao samo neku "prvu klasu", u duhovnom smislu, svećenika biskupije i da tek trebam upoznati neku "petu klasu". I biskup Mile mi je u nekoliko navrata rekao da među svećenicima biskupije nema nekog strančarenja, nekih podzemnih napetosti i sukoba, da su odnosi dobri i pozitivni, uz sve slabosti koje kao ljudi nosimo. Za mene je teška ona biskupija u kojoj ima previše nezadovoljnih i površnih svećenika, gdje je dobar dio svećenika površne vjere i još površnije molitve. Svećenici bez molitve i duhovnosti su oni kojih se treba bojati jer takvi, nemajući dobar odnos s Bogom, neće imati niti dobar odnos s vjernicima ni s kolegama svećenicima. Jer ako se ne živi ono što se vjeruje,

sigurno se završi tako da se vjeruje ono što se živi, a to može ne imati nikakve veze s Evanđeljem. Jer naša životna praksa, naše ponašanje utječe na naše razmišljanje. Deformiran život nužno deformira i logiku kod osobe, njezine kriterije vrjednovanja, njezine prosudbe. To je ono što Sveti Pavao govori za pogane da se "pomrači bezumno srce njihovo" (Rim 1,21) i da ih je Bog "predao pokvarenom shvaćanju te čine što ne dolikuje" (1,28), tj. više ne mogu zaključivati ispravno pa se tako samo ide iz zla u gore. Kada postoji previše ovoga, to je onda ono što jednu biskupiju čini "teškom". U ovom smislu su moje molitve i moje želje: da naši svećenici budu ljudi vjere i molitve. Neka nas je malo, ali ako smo zauzeti na planu vjere, učinit će se puno. To je bolje nego imati puno svećenika, a među njima puno mlakih i površnih, koji djeluju bez radosti, bez poleta, gdje se lako uoči da osoba radi samo zato što mora. Znae, Duh je nevidljiv, ali duhovnost nije. Vrlo lako se zapaža tko je ima više ili manje.

Isto tako se jasno vidi razlika između župe koja je imala dobrog i zauzetog svećenika i one koja je imala samo nekog službenika koji radi za plaću, i koji doživljava narod više kao smetnju nego Božji dar. Zato Papa poručuje svećenicima i biskupima: "Nemojte odbijati susrete s narodom... nemojte štedjeti snage da ih pratite na usponima života." Znamo iz Biblije: kada se Mojsije, učitelj naroda u vjeri, malo udaljio, narod je završio u idolatriji. Svećenik među narodom je sigurnost vjere i pouzdanja u Boga.

Isto tako vidimo, kada svećenik nije istovremeno i prorok, znak Božje prisutnosti u narodu, onda će on prvi voditi narod u idolatriju. Mojsije je prije svega prorok, Aron je svećenik. Svećenik bez proročkog elementa nije dostatan. Na koncu on samo postaje stručnjak za proizvodnju idola. Narod ide svećeniku Aronu da im on napravi idola. Vidimo, svećenik može pomalo postajati najveći stručnjak za idolatriju. Jednom je zgodom kardinal Puljić citirao biskupa Kosa koji je rekao (ne sjećam se koji je broj točno naveo) da ima deset svećenika viška, a petnaest manjka. Ja vjerujem, braćo, da nijedan od vas nije, u tom smislu, višak u našoj biskupiji. Mi zasigurno imamo samo manjka.

Braćo svećenici, moj prioritet ste vi. U ovom smislu ću djelovati, biti vam maksimalno na raspolaganju, otvoren dijalogu, ali ovo ne znači da ću moći uvijek odgovoriti pozitivno na sve želje. Ono što mogu jamčiti jest to da moje odluke neće nikada biti posljedica neke antipatije prema nekome ili zbog pomanjkanja respekta. Bio bi to moj težak grijeh. Trudit ću se da svaku svoju odluku dobro pred Bogom odvagnem, i da za nju od njega dobijem dopuštenje. Trudite se i vi razumjeti mene, jer me obvezuje moja savjest koju ću uvijek provjeravati i s drugima. Stoga će moji prvi koraci biti da se susretnem sa svakim od vas, da čujem kako ste, koje su vam teškoće, kako bismo zajednički tražili rješenja. Jednako tako, želim vidjeti kako vi vidite našu biskupiju, što mislite na čemu bi se trebalo više zauzeti, koje inicijative nedostaju, bi li trebalo nešto promijeniti, nešto poboljšati, itd. Nadam se dobroj suradnji s vama za dobro Gospičko-senjske Crkve i naroda koji nam je povjeren. Hvala na pozornosti!

